

Períodes de l'Historia de l'Art

El Classicisme i el Romanticisme

1. Neoclassicisme

El neoclassicisme es desenvolupa com a reacció a les exageracions del barroc o el rococó, s'emmiralla en la percepció que es té en aquell moment del món greco-romà. Es desenvolupa duran els segles XVIII i principis del XIX.

Origen i Desenvolupament:

Moviment estètic de base intel·lectual, resultat de l'acció de l'**absolutisme** en la **cultura** i de l'**hedonisme** de la nova burgesia.

Apareix a roma estimulat per la descoberta de Pompeia, es propaga ràpidament França i Anglaterra (el gran tour).

Es busca la virtut i la senzillesa de l'antiguitat (greco-romana) segons la imatge que es tenia en aquell moment.

En l'última etapa és el vehicle de la Burgesia que s'oposa ideològicament a l'absolutisme.

Arquitectura: S'inspira en l'art grec, romà i egipci, rebutja l'ornamentació del barroc (rococó) i emula l'arquitectura romana (Arc de triomf de Paris). Es fan universitats, hospitals, biblioteques.

Pintura neoclàssica: es centra a Roma, la composició és simple unes poques figures, en total calma, (posicions similars a les de les estàtues antigues). Destaca **Jacques Louis David**.

Escultura neoclàssica: pesa el record del passat, en la majoria dels casos en marbre blanc, sense policromar, noble senzillesa i la serena bellesa. Destaca **Antonio Canova** (Venecià).

Neoclassicisme a Catalunya: el moviment arriba més tard i el període és més curt (1815 - 1835), l'escultura va ser vigent més temps, destaca Damià Campeny (el canova català).

2. Romanticisme

Característiques

Moviment cultural i polític que neix a Alemanya al **segle XVIII**, com a moviment literari però influencia totes les arts. Reacciona al racionalisme del neoclassicisme, ressaltava el sentiment i trenca les convencions socials, la tradició, l'ordre i la jerarquia dels valors culturals i socials de l'època. Es confon temporalment amb el final de neoclassicisme.

Temes

- **El "mal del segle"**: malenconia, sentiment de refús i d'inadaptació. La necessitat de fugir d'una realitat que no els agrada, aspiren a més, la mort per aconseguir la pau.
- **La nostàlgia del passat**: molts autors miren cap a l'Edat Mitjana, la cavalleria i els herois.
- **El jo** el seu món interior de l'individu (sensibilitat i passions), refusen les normes clàssiques de creació artística massa pobres i artificioses per la complexitat l'esperit humà.
- **La natura**: natura n refugi per a ànimes sensibles en contraposició a la societat "civilitzada".
- **El sofriment del poble**: segons la "teoria del Bon Salvatge" de Rousseau, l'home és bo i generós, la societat corromp les persones.
- **El desvetllament de la identitat nacional**: es desperta la consciència nacional (unificació d'Alemanya i d'Itàlia, Grècia s'independitza dels turcs).

Música: Els compositors romàntics mantenen un fort vincle amb la literatura. Destaquen Richard Wagner, Shumman, Bhrams, en paraules de Hoffmann: *La música és la més romàntica de totes les arts*.

Literatura: És recerca de l'originalitat, s'abandonen dels preceptes clàssics de composició i de lírica. Apareixen personatges marginals (símbol de llibertat). Subjectivitat. A Catalunya coincideix amb la renaixença.

Teatre i dansa: Cap el s'inicia el ballet en el romanticisme, amb la peça titulada *La sylphide (1832)*, de **Filippo Taglioni**, s'idealitza la figura femenina. En contraposició apareix l'escola bolera, una dansa terrenal, rítmica i vigorosa que representa la cara més castissa d'Espanya.